

Posudek oponenta diplomové práce

Autor, diplomant: Gabriela Homoláčová
Název diplomové práce: Muzeum Těšnov
Vedoucí práce: prof. Ing. arch. Roman Koucký
Oponent práce: MgA. Iveta Čermáková
FA ČVUT leden 2018

Tématem diplomové práce Gabriely Homoláčové je návrh nové budovy pro Muzeum pražského plánování. Vybraná lokalita, a ne zcela atraktivní parcela zejména kvůli těsné blízkosti magistrály, by se mohla zdát nešťastnou. Vezmeme-li však v úvahu, že se nachází blízko historickému centru, je daná poloha velmi zajímavá a má potenciál nejen pro pražany, ale i turisty, kteří se v dané lokalitě pohybují.

Autorka ve své práci postupuje analyticky a v teoretické části zkoumá velmi podrobně určenou lokalitu Těšnov, ale i současnou roli muzejních institucí podobného formátu. Chybí mi zde snad jen srovnání s podobnými institucemi ze zahraničí a inspirace současnými přístupy. Grafické zpracování prezentace celého projektu včetně rešerše hodnotím kladně. Celkové provozní a prostorové řešení muzea je velmi komplexní. Gabriela řešila jak výstavní, tak nevýstavní prostory, zázemí pro návštěvníky, administrativní prostory, depozitář, apod. V tomto směru návrh splňuje současné potřeby budovy muzea.

Sdílím stejný názor s autorkou, že budoucí Muzeum městského plánování by mělo být lokální dominantou. Souhlasím i s výškovou úrovní, která převyšuje okolní zástavbu. Navržená stavba bohužel konkuruje okolním budovám jen výškou, což pro mě nejsou dostatečná kritéria hodnotit stavbu jako dominantní stavbu. Styl současným administrativních budov Karlína spíše přejímá. Zvenku, dle mého názoru, návštěvník jen těžko odhadne, že se jedná o budovu muzea. Ocenila bych odvážnější kritickou reflexi současné karlínské výstavby.

Orientace muzea a vstup je vybrán vhodně. Jako nedostatečné ovšem považuji řešení návaznosti na stávající budovu Muzea hlavního města Prahy a na veřejný prostor. Autorka neřeší prostor před vstupem do muzea, využití ulic, zelených ploch okolo budovy, přílehlajícího parku. Je správné zahušťovat městskou zástavbu, ale zejména v letních dnech by návštěvníci dobře řešený venkovní veřejný prostor muzea jistě uvítali. Například umístění mobiliáře, uměleckého díla či venkovní expozice před muzeum může přilákat návštěvníky a dokázat tak, že muzeum je opravdu živým organismem a to nejen uvnitř, ale prorůstá se i do struktury města.

Na návrhu oceňuji myšlenku fyzického prožívání prostoru. Obslužné prostory jsou v jádru budovy, které prochází všemi patry. „Návštěvníkovi se otevře obvod budovy a umožní kontinuální průchod s výhledy do všech stran...“, píše autorka v konceptu svého návrhu.

Chronologicky řešená expozice je pak zároveň cestou objevování a různých prostorových se soustředit na obsah, nebo naopak výstavu jen „proběhnout“. Řešení umístění pokladem až do druhého podlaží považuji za nešťastné. Neměl by být návštěvník vítán dříve? Nebude cesta? Dále bych zvažila větší propojení s exteriérem. Rampa by mohla být „spojníkem“ mezi interiérem a exteriérem, mezi hmotou „jádra“ a městem. Fasáda více subtilní, odhmotněná, což by pomohlo i faktu, že nyní působí stavba těžkopádně a spíše jako „pevnost“. Jedná se o budovu muzea a současným trendem je „otevřené“ muzeum vítající své návštěvníky namísto „trezoru“ střežícího své sbírky. Ochoz věžovité budovy pak může fungovat jako vyhlídka na město se zastaveními pro odpočinek a sledování města. Prostor by měl diváka inspirovat a aktivovat. Téma městské plánování k interakci s okolním veřejným prostorem přímo vyzývá. Autorka na prostory nevýstavní - kavárnu či terasu myslela a umístila je do vyšších pater. Proč ale výstavní a nevýstavní prostory striktně rozdělovat? Domnívám se, že kontinuální sledování všech výškových vrstev města se „zastaveními“ by výrazně podpořilo celou myšlenku prožívání dimenzí prostoru a zároveň by diváka v expozici zdržela. Nesouhlasím s rezignací autorky a názorem, že obchod s upomínkovými předměty se často stává „preferovanějším“ prostorem, než samotná expozice. Architekt by měl myslet minimálně na vyváženost mezi „vysokým a nízkým“ a snažit se najít sofistikovanou formu, jak návštěvníka bavit a vzdělávat.

Autorku doporučuji k obhajobám a navrhuji hodnocení B.

V Praze 1.2.2018

MgA. Iveta Čermáková

